

ПРОБЛЕМИ ПРИВАТНОГО ПРАВА

УДК: 347.736

DOI: <https://doi.org/10.31359/1993-0909-2025-32-4-201>

Олександр Миколайович Бірюков

Кафедра міжнародного приватного права

Інститут міжнародних відносин

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Київ, Україна

РОЗГЛЯД СПОРІВ У СПРАВАХ ПРО БАНКРУТСТВО: ВІДСТУП ВІД МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТИВ

Анотація. Статтю присвячено актуальній темі – розгляду спорів у межах провадження у справі про банкрутство. Автором проаналізовано відповідні положення чинного законодавства через призму того, наскільки спеціальний закон у сфері банкрутства розвивається відповідно до рекомендацій міжнародних організацій, а також як ураховуються особливості конкурсного процесу, зокрема, правова природа колективного провадження з вирішення проблем заборгованості неспроможної особи. Важливим наслідком визнання особи неспроможною або порушення справи про банкрутство є припинення будь-яких дій із юридичними наслідками стосовно майна боржника. Це виконує важливу функцію – у такий спосіб конкурсна маса боржника зберігається поки на певній стадії здійснення провадження в справі про банкрутство вивчається стан боржника та обирається процедура банкрутства для вибору найкращого способу вирішення проблем заборгованості. Для виконання поставленої мети автор поставив завдання критично переглянути останні законодавчі зміни в цій сфері правового регулювання суспільних відносин і вивчати практику застосування відповідних положень закону у вітчизняних судах. У результаті проведеного дослідження зроблено припущення про те, що сучасна практика застосування положень Кодексу України з процедур банкрутства щодо розгляду спорів у межах провадження у справі про банкрутство й подальші зміни в чинному законодавстві, що сталися під впливом судової практики, не зовсім відповідає найкращій світовій практиці. Автором було обґрунтовано рекомендацію щодо необхідності повернення тексту статті 7 Кодексу з процедур банкрутства до того, що існувала на момент введення таких положень у спеціальний закон, з обов'язковим уточненням відповідної процедури з метою більш точного формулювання такого елементу системи банкрутства для уникнення подальшого надто широкого трактування положень закону в судах.

Ключові слова: визнання особи неспроможною; колективна процедура; конкурсний процес; мораторій; справи про банкрутство; спори у банкрутстві.

Oleksandr M. Biryukov

Department of Private International Law
Institute of International Relations
Taras Shevchenko National University of Kyiv
Kyiv, Ukraine

CLAIMS IN BANKRUPTCY IN CASES: STEP BACK FROM INTERNATIONAL STANDARDS

Abstract. *The article is devoted to the hot issue – consideration of claims within the bankruptcy proceedings. The author analyzes the relevant provisions of the current legislation through the prism of how special law in the sphere of bankruptcy develops in accordance with the recommendations of international organizations, as well as how the peculiarities of the concursus based process are taken into account, in particular, the legal nature of collective proceedings to solve the problems of debt of the insolvent person. An important consequence of recognizing a person an insolvent or commencement of a bankruptcy case is the seizure of all legal actions involved the property of the debtor. This fulfills an important function – in this way, the debtor’s estate (mass of the debtor) is saved at a certain stage of the bankruptcy proceeding, when the debtor’s economic situation is examined and a proper bankruptcy procedure is chosen in order to find the best way to solve debt problems. In order to fulfill this goal, the author has set a task to review the latest legislative changes in this area of legal regulation and to study the court practice of relevant provisions application. The analysis showed that the current practice of applying the relevant provisions of the Code on bankruptcy procedures and further changes in the current legislation, which has taken place under the influence of case practice, does not quite correspond to the best world practice. The author reasoned a recommendation regarding the need to return the text of Article 7 of the Bankruptcy Code to what existed at the time of introducing such provisions into a special law, with the obligatory clarification of the relevant procedure in order to formulate a more accurate formulation of such element of the bankruptcy system in order to avoid further too wide interpretation of the law.*

Keywords: *recognition of a person insolvent; collective procedure; concursus based process; moratorium; bankruptcy cases; bankruptcy disputes.*

ВСТУП

Одним із наслідків визнання особи неспроможною є встановлення певних обмежень щодо використання та розпорядження майном боржника. За загальним правилом після введення мораторію майнові вимоги до боржника мають розглядатись у межах провадження в справі про банкрутство і за правилами конкурсного процесу. Таке правило ґрунтується на тому, що зміна правового положення боржника впливає на всі цивільно-правові відносини, в яких бере участь боржник [1, с. 16] і це має враховувати суд, який розглядає вимоги кредиторів та інших осіб до неспроможної особи.

На початку 2020-х років у вітчизняних судах сформулювалася позиція, відповідно до якої розгляд спорів у межах провадження у справі про банкрутство має розглядатися за правилами позовного провадження.

Загальний огляд наукової літератури із зазначеної тематики свідчить про те, що така проблематика не стала окремим предметом наукових досліджень. У статті Лежневої Т. М. і Черноп'ятова С. В. [2] аналізується словосполучення «майнові спори» як ознаки тих спірних правовідносин, що можуть бути предметом вивчення суддею, який розглядає справу про визнання особи неплатоспроможною. Своїми думками стосовно застосування відповідних положень чинного законодавства ділилися у своїх статтях судді Жигалкін І. П., Грабован Л. І., Попков Д. О., Васьковський О. В. та ін. У цих публікаціях автори здебільшого пояснюють позицію судів.

Спільним для зазначених публікацій є те, що в них не міститься аналіз досліджень із цієї тематики вчених і дослідників з Європейському Союзу та іноземних держав, а також практично відсутні посилання на відповідні положення міжнародних документів для цілей обґрунтування наведених висновків. Зазначимо, це є важливим елементом проведення наукових досліджень та формулювання рекомендацій щодо вдосконалення чинного законодавства й покращення практики правозастосування. Автор цього дослідження спробував подивитися на практику, що склалася в Україні у сфері правозастосування відповідних правових норм з урахуванням прикладів найкращої світової практики і вивчення відповідних положень міжнародних документів.

Метою цієї статті є проведення аналізу судової практики щодо розгляду спорів у справах про банкрутство з тим, щоб оцінити сучасний розвиток чинного законодавства у сфері регулювання відносин неспроможності на предмет дотримання норм і стандартів у відповідній сфері права, відомих в ЄС і наведених у міжнародних документах. Завданням цього дослідження стала перевірка того, наскільки обраний підхід в Україні відповідає найкращій світовій практиці.

Загальним результатом проведеного дослідження стала рекомендація щодо необхідності повернення тексту статті 7 Кодексу з процедур банкрутства до тієї редакції, що існувала на момент введення таких положень у спеціальний закон. Разом з тим бажано обов'язково уточнити формулювання такого елементу законодавства про банкрутство з метою уникнення подальшого надто широкого трактування відповідних положень закону в судах.

1. МАТЕРІАЛИ ТА МЕТОДИ

Для виконання поставленого завдання були використані такі загальні методи проведення наукових досліджень як формально-юридичний і порівняльно-правовий, а також спеціально-юридичні прийоми аналізу законодавчого матеріалу як формально-юридичний та системно-структурний. Це дозволило порівняти національне регулювання специфічних правових відносин із положеннями міжнародних документів із урахуванням найкращих прикладів, відомих у практиці інших країн у контексті сучасних тенденцій розвитку права в цій сфері.

Системний метод застосовано для проведення комплексного аналізу законодавчих положень і судової практики. Метод формальної логіки використано для цілей установлення змісту правових норм, що допомогло виявити наміри законодавця, а критичний аналіз судових рішень став базою для обґрунтування висновків проведеного дослідження. Історичний метод став основним для виявлення закономірностей розвитку відповідної сфери законодавства з аналізом того, як такі зміни вплинули на судову практику, а потім стали причиною внесення змін у чинне законодавство.

У статті використані наукові праці вітчизняних і іноземних науковців, зроблені посилання на міжнародні джерела, що підтверджує ґрунтовність висновків, зроблених за результатами проведеного наукового дослідження.

2. РЕЗУЛЬТАТИ ТА ОБГОВОРЕННЯ

2.1. Спори у банкрутстві: законодавство

У 2012 році в Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (далі – Закон про відновлення) [3] були внесені зміни, відповідно до яких суд, у провадженні якого перебуває справа про банкрутство, вирішує всі майнові спори з вимогами до боржника. Позовна форма розгляду спорів у цьому Законі та в прийнятому в 2018 році Кодексі України з процедур банкрутства (далі – КУзПБ) не згадувалась.

У 2023 році в текст частини другої статті 7 Кодексу з процедур банкрутства були внесені такі доповнення [4]: «... [3]аяви (позовні заяви) учасників провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) або інших осіб у спорах, стороною в яких є боржник, розглядаються в межах справи про банкрутство (неплатоспроможність) за правилами спрощеного позовного провадження». Так виглядає, що це сталося під впливом судової практики застосування зазначеної статті КУзПБ, що тоді вже сформувалась.

2.2. Спори у банкрутстві: судова практика

На початку 2020-х років у процесі застосування зазначених вище положень Кодексу з процедур банкрутства [5] в існуючій тоді редакції в судах зазнали дещо ширшого тлумачення.

В одному з судових рішень, що було прийнято у 2021 році зазначається, що «[В]изначені ч. 2 ст. 7 КУзПБ спори розглядаються та вирішуються судом у відокремленому позовному провадженні за правилами ГПК України» [6, п. 35]. Суд обґрунтував своє рішення з посиланням на текст статті 7 КУзПБ тим, що «[Т]акий підхід повністю відображає конструкцію статей 7, 9 КУзПБ щодо порядку розгляду як основної справи про банкрутство, так і спорів, стороною в яких є боржник, які хоча і вирішуються в межах основної справи про банкрутство, проте є справами позовного провадження, відокремленими від основної справи про банкрутство». Спир у цій справі стосувався визнання договору, укладеного між

боржником і кредитором, які були учасниками у справі про банкрутство, недійсним. При цьому, необхідно зазначити, що доля зазначеного договору мала пряме відношення до справи про банкрутство, а саме стосувалося вимог кредитора до боржника у контексті формування конкурсної маси.

Необхідно зазначити, що у тексті статті 7 КУзПБ в редакції, що існувала на момент постановлення зазначеного рішення (12.01.2021), не містилося положень про те, що майнові спори мають розглядатися за правилами позовного провадження, тим більше у відокремленому від основної справи про банкрутство провадженні. Позиція у цій справі знайшла подальший розвиток в інших судових рішеннях, а також така позиція судів була підтримана Великою палатою Верховного Суду [7; 8].

Уже в 2023 році законодавець урахував практику, що склалася при розгляді такої категорії справ, і вніс відповідні зміни в чинне законодавство про банкрутство, зокрема ввів згадані положення із судових рішень у текст закону.

2.3. Спори у справах про банкрутство: теорія і міжнародні документи

На наш погляд, практика щодо розгляду спорів у межах справи про банкрутство, що сьогодні склалася в Україні, є спірною, а внесені зміни в закон не зовсім відповідають загальним цілям і специфічним завданням законодавства про банкрутство.

Суть колективного провадження полягає в залученні всіх чи більшості осіб із вимогами до боржника в одне судове провадження. У контексті цього зазначимо, що вимогою визнається право на платіж із конкурсної маси боржника, що виникло із будь-якої заборгованості, договору або іншого юридичного зобов'язання, зі встановленою або з невизначеною сумою, зі строком платежу, що настав, або зі строком, що ще не настав, чи оскаржується вимога або не оскаржується, є забезпеченим зобов'язанням або незабезпеченим, з чітко визначеним майновим обов'язком або умовним. Саме таке визначення вимоги міститься в підпункті (g) пункту 12 Путівника ЮНСІТРАЛІ для законодавчих органів із питань неспроможності [9].

Відповідно до останніх змін, внесених у статтю 7 КУзПБ в 2023 році, боржник може вказати на існування спору й ініціювати порушення судового позовного провадження. Це має ознаки невідповідності фундаментальному принципу, на якому має базуватися законодавство про банкрутство: припинення будь-яких індивідуальних дій кредиторів відносно майна боржника після порушення справи про банкрутство. Про це прямо й однозначно зазначається в рекомендаціях 35–38 Путівника ЮНСІТРАЛІ для законодавчих органів із питань неспроможності. Нагадаємо, важливим, якщо не ключовим, наслідком початку розгляду заяви про визнання особи неспроможною у більшості країн світу є правило, згідно з яким порушення справи про банкрутство має наслідком практично автоматичне припинення будь-яких дій юридичного характеру стосовно майна боржника. Як уже

зазначалося, таке має сприяти забезпеченню належного захисту майна боржника від дій окремих кредиторів, що може завдати шкоди іншим кредиторам [10, с. 116].

За аналогією в міжнародних документах, присвячених транскордонним банкрутствам, міститься схожа вимога – з моменту визнання іноземного провадження або в інший спосіб поширення дії рішення іноземного суду про порушення справи про банкрутство на місцеву юрисдикцію мають зупинитися дії щодо ініціювання судових проваджень та вчинення інших індивідуальних дій із юридичними наслідками для майна боржника, а існуючі судові провадження мають бути припинені [11, ст. 20]. Цьому є просте пояснення – такі дії суперечать колективній природі процедури банкрутства й можуть завдати шкоди іншим учасникам відносин неспроможності, наприклад у процесі схвалення плану реструктуризації в процедурі відновлення платоспроможності боржника.

Як уже зазначалося, з точки зору дотримання засад законодавства про банкрутство, таке є реалізацією одного з важливих принципів банкрутства – індивідуальні дії у справах про банкрутство з моменту порушення судового провадження припиняються. Такі положення містяться в законодавстві більшості країн світу, зокрема, в Індії. У статті 14 Розділу II Кодексу з неспроможності й банкрутства передбачено, що після оголошення мораторію забороняється подання позовів або продовження розгляду позовів чи порушення проваджень проти боржника, а також передача, обтяження, відчуження або розпорядження боржником будь-якими своїми активами, звернення стягнення або забезпечення виконання та ін. [12].

У США зупинення всіх юридично значимих дій стосовно майна боржника (*automatic stay*) вступає в силу автоматично з моменту надходження в суд заяви про порушення справи про банкрутство [13] і має на меті забезпечення схоронності майна боржника від будь-яких дій із боку кредиторів на визначений період часу для забезпечення розробки плану реорганізації боржника й вирішення долі майна боржника. Таке зупинення стосується вжиття будь-яких заходів, зокрема стягнення боргів, що виникли до подання заяви про банкрутство, припинення будь-яких судових процесів чи аналогічних процесів, що тривають, а також ініціювання нових судових проваджень із майновими вимогами до боржника.

2.4. *Спори в справах про банкрутство: український підхід*

Аналіз вітчизняної судової практики показав, що положення закону стосовно розгляду спорів у справах про банкрутство застосовувалися судами не в точній відповідності до змісту законодавчих положень, що вплинуло на подальший розвиток цієї сфери законодавства. У результаті в останні роки судова практика суттєво вплинула на трансформацію цієї частини загальної концепції законодавства про банкрутство в країні. Суди чомусь трактували положення статті 7 КУзПБ у спосіб, який там не був передбачений, іншими словами за фактичної відсутності конкретних згаданих вище приписів у тексті закону.

Законодавець не вказував на те, що спори між учасниками відносин неспроможності мають розглядатись в іншому судовому провадженні за правилами іншого процесуального законодавства. Про це свідчить аналіз тексту відповідної статті закону. По-перше, у тексті статті 7 КУзПБ йшлося про «... справи, в якій стороною є боржник, щодо майнових спорів з вимогами до боржника та його майна ...». У цьому контексті особливу увагу необхідно звернути на словосполучення «щодо майнових спорів з вимогами до боржника та його майна». Саме така конструкція використовується в деяких країнах світу, наприклад у США, що свідчить про врахування правової природи і наслідків таких дій – вимога подається передусім не просто до боржника як особи, а й щодо його майна. По-друге, зазначений припис закону стосувався вимог до боржника, що розглядаються в судових провадженнях, які порушені «... до відкриття провадження у справі про банкрутство...». Головним тут є те, що у справах про банкрутство розглядаються вимоги, що не були виконані до порушення судової справи.

Як можна побачити з наведеного положення закону щодо розгляду спорів у справах про банкрутство в чинному законодавстві, що діяло до 2023 року, вони були наведені коректно і, що є важливим, із зазначенням того, як це має працювати на практиці. Так, у частині третій статті 7 КУзПБ в тодішній редакції було передбачено, що «[М]атеріали справи, в якій стороною є боржник, щодо майнових спорів із вимогами до боржника та його майна, провадження в якій відкрито до відкриття провадження у справі про банкрутство, надсилаються до господарського суду, в провадженні якого перебуває справа про банкрутство, який розглядає спір по суті в межах цієї справи.» [5].

У результаті формування існуючої судової практики й внесення наступних змін у КУзПБ виникає достатньо неоднозначна ситуація, коли в судовому провадженні про визнання особи банкрутом стає можливим ініціювання і порушення позовного судового провадження в тому самому суді стосовно однієї із кількох чи багатьох майнових вимог до боржника в межах справи про банкрутство з подальшим розглядом її тим самим суддею, але за іншими правилами. Пояснити раціональність такого підходу складно.

В якості підсумку зазначимо, що судова практика й останні зміни до чинного закону за змістом є зміною концепції системи банкрутства в країні, що не враховує колективну природу провадження в справі про банкрутство. Вважаємо такі зміни національної моделі законодавства України про банкрутство є кроком назад, оскільки має ознаки невідповідності засадам конкурсного процесу. Крім того, це може відкрити нові можливості для шахраїв, які зможуть використовувати банкрутство поза передбачених законом процедур банкрутства, що має забезпечувати врахування інтересів усіх учасників одного судового провадження й у специфічній судовій процедурі.

У міжнародних документах така практика має назву – неналежне використання (*improper use*) процедури банкрутства на шкоду кредиторів у колективній про-

цедурі, що може вплинути загалом на можливість боржника відновити свою платоспроможність [9, п. 41].

ВИСНОВКИ

Проведене дослідження показало, що положення статті 10 Закону про відновлення, що перейшли практично без змін до статті 7 Кодексу України з процедур банкрутства щодо розгляду спорів у межах провадження у справі про банкрутство в цілому відповідали рекомендаціям міжнародних організацій щодо захисту майна боржника від індивідуальних дій окремих кредиторів у колективній процедурі про визнання особи неплатоспроможною.

Йдеться про такий принцип законодавства про банкрутство, відповідно до якого будь-які спори та всі без винятку спори й суперечки мають розглядатись у межах конкурсного провадження і за правилами конкурсного процесу. Іншими словами, всі дії в межах процедур банкрутства мають бути націлені на виконання головної мети цієї сфери законодавства – вирішення проблем заборгованості, а не розв'язання майнових спорів між учасниками цивільно-правових відносин.

Важливо відновити правило, згідно з яким розгляд вимог кредиторів грошового характеру до боржника, що існували на час порушення справи про банкрутство й знаходилися на розгляді в інших судах, мають бути припинені й передані до суду, який визнав особу неплатоспроможною чи банкрутом. В якості рекомендації пропонується повернутися до тексту статті 7 Кодексу з процедур банкрутства в первинній редакції, що існувала після їх введення в Закон про відновлення в 2012 року із уточненням процедури з тим, щоб суди застосовували такий інструмент у межах справи про банкрутство без відходу від загальних теоретичних засад цієї сфери законодавства й рекомендацій міжнародних організацій щодо будування ефективної системи банкрутства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- [1] Бірюков О. М. Наука про банкрутство: вибрані праці. Київ : Алерта, 2023. 562 с.
- [2] Лежнёва Т. М., Черноп'ятов С. В. Щодо концентрації спорів у господарському суді, який здійснює провадження у справі про банкрутство. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2020. № 3. С. 144–146. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2020-3/34> (дата звернення: 30.08.2025).
- [3] Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом : Закон України від 14.05.1992 № 2343-ХІІ. *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 31. Ст. 440 (у ред. 2012 р.).
- [4] Про внесення змін до деяких законодавчих актів України : Закон України від 20.03.2023 № 2971-ІХ. *Відомості Верховної Ради України*. 2023. № 62. Ст. 207.
- [5] Кодекс України з процедур банкрутства від 18.10.2018 № 2597-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2019. № 19. Ст. 74 (зі змін.).
- [6] Постанова Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду від 12.01.2021 у справі № 916/97/20. URL: https://protocol.ua/ua/postanova_kgs_vp_vid_24_01_2021_roku_u_sprav_i_916_97_20/
- [7] Постанова Великої палати Верховного Суду від 15.01.2020 по справі № 607/6254/15-ц. URL: <https://zakononline.ua/court-decisions/show/87115553>

- [8] Постанова Великої палати Верховного Суду від 28.01.2020 по справі №50/311-б. URL: <https://zakononline.ua/court-decisions/show/87857857>
- [9] UNCITRAL Legislative Guide on Insolvency Law. United Nations : New York, 2005. 400 p.
- [10] Stanghellini L., Mokal R., Paulus Ch. G., Tirado I. (Eds.). Best Practices in European Restructuring. *Contractualised distress resolution in the shadow of the law*. Wolters Kluwer Italia. 2018. 302 p.
- [11] Digest of Case Law on the UNCITRAL Model Law on Cross-Border Insolvency. United Nations. Vienna, 2021. 112 p.
- [12] Arvind M., Dua A. S. Decoding the Conundrum of Interim Moratorium under Section 14 of IBC. MDP & Partners, Mumbai. 2025. URL: <https://ibclaw.in/decoding-the-conundrum-of-interim-moratorium-under-section-14-of-ibc-meghna-arvind-and-amarpal-singh-dua/> (дата звернення: 30.08.2025).
- [13] DeBard A. M. Bankruptcy Basics: What is the Automatic Stay? URL: <https://www.langleybanack.com/bankruptcy-basics-automatic-stay/> (дата звернення: 30.08.2025).

REFERENCES

- [1] Biryukov, O. M. (2023). Science On Bankruptcy: Selected Works. Kyiv, Alerta.
- [2] Lezhnieva, T. M., & Chernop'iatov, S. V. (2020). Concerning concentration of claims in economic court, which administers a proceeding in bankruptcy case. *Legal Scientific Electronic Journal*, 3, 144–146. Retrieved from <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2020-3/34>.
- [3] On Recovery of Debtor's Solvency or Declaring It Bankrupt: Law of Ukraine. (1992, May). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2343-12#Text>.
- [4] On Introduction of Changes to Certain Legal Acts of Ukraine: Law of Ukraine. (2023, March). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2971-20#n34>.
- [5] Code of Ukraine On Bankruptcy Procedures (2018, October). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2597-19#Text>.
- [6] Decree of the Cassation Economic Court within the Supreme Court. In case 916/97/20 (2021, January). Retrieved from https://protocol.ua/ua/postanova_kgs_vp_vid_24_01_2021_roku_u_spravi_916_97_20/.
- [7] Decree of the Grand Chamber of the Supreme Court. In case 607/6254/15-ts. (2020, January). Retrieved from <https://zakononline.com.ua/court-decisions/show/87115553>.
- [8] Decree of the Grand Chamber of the Supreme Court. In case 50/311-b. (2020, January). Retrieved from <https://zakononline.ua/court-decisions/show/87115553>.
- [9] UNCITRAL Legislative Guide on Insolvency Law. (2005). United Nations. New York.
- [10] Stanghellini, L., Mokal R., Paulus, Ch.G., Tirado, I. (Eds.). (2018). *Best Practices in European Restructuring. Contractualised distress resolution in the shadow of the law*. Italy: Wolters Kluwer Italia.
- [11] *Digest of Case Law on the UNCITRAL Model Law on Cross-Border Insolvency*. (2021). United Nations. Vienna.
- [12] Arvind, M., & Dua, A. S. (2025). *Decoding the Conundrum of Interim Moratorium under Section 14 of IBC*. MDP & Partners, Mumbai. Retrieved from <https://ibclaw.in/decoding-the-conundrum-of-interim-moratorium-under-section-14-of-ibc-meghna-arvind-and-amarpal-singh-dua/?print-posts=pdf&print=print>.
- [13] DeBard, A. M. (2025). *Bankruptcy Basics: What is the Automatic Stay?* Retrieved from <https://www.langleybanack.com/bankruptcy-basics-automatic-stay/>.

Олександр Миколайович Бірюков

Доктор юридичних наук, професор
Професор кафедри міжнародного приватного права
Інститут міжнародних відносин
Київського національного університету імені Тараса Шевченка
01033, вул. Володимирська, 60, Київ, Україна

Oleksandr M. Biryukov

Doctor of Law, Professor
Professor at Private International Law Department
Institute of International Relations
Taras Shevchenko National University of Kyiv
01033, 60 Volodymyrska St., Kyiv, Ukraine

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8911-3989>

Рекомендоване цитування: Бірюков О. М. Розгляд спорів у справах про банкрутство: відступ від міжнародних стандартів. *Вісник Національної академії правових наук України*. 2025. Т. 32. № 4. С. 201–210.

Suggested Citation: Biryukov, O. M. (2025). Claims in Bankruptcy in Cases: Step Back from International Standards. *Journal of the National Academy of Legal Sciences of Ukraine*, 32(4), 201–210.

Стаття надійшла / Submitted: 09/09/2025

Доопрацьовано / Revised: 09/10/2025

Схвалено до друку / Accepted: 18/12/2025